

קול יעקב

זמני החג באלעד:

- הדלקת נרות: 18:38
- מוצאי יו"ט: 19:44
- זמן ר"ת: 20:22

עלון מס' 125 | כ' בניסן | תשפ"ג | 3 שנה | ה' לעומר

לחצו"ש:	לע"נ:	לחלחת:
רפאל	יורם בן	כל
דוד בן	מרים ~	משפחת
אודליה ~	אהובה	דרשן
ישי בן	בת חיה	
שושנה	תגצב.ה.	

ולרפואת כל חולי ישראל

מטעמים לשולחן החג

וַיִּבְרְקֵנוּ הַבַּיִם (י"ד, כ"א)

והוא נשא עיניו ואמר 'הגיעו מים עד נפש' ואז הים נבקע. יוצא מזה שאם האף של נחשון היה גבוה יותר ב-20 ס"מ הייתה מתעכבת בקיעת הים. וכך הוא בזיוג, ככל שהאף של הבחור או הבחורה גבוה יותר (מגאוה) הזיוג שלהם מתעכב...

מובא בחז"ל: 'קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף'. מדוע? הסביר הרב שלמה לוונשטיין שליט"א: בקריעת ים סוף הים לא נבקע עד שנחשון בן עמינדב קפץ לתוכו ונכנס עוד ועוד עד שהמים הגיעו לו לאף,

סיפור לשולחן החג

וַיָּבֹאוּ מִרְתָּהּ, וְלֹא יָכְלוּ לְשַׁתֵּת מַיִם מִמֶּנָּה, כִּי מְרִים הֵם; וַיִּזְרְהוּ ה' עַץ, וַיִּשְׁלַח אֶל הַבַּיִם, וַיִּבְרְקֵנוּ הַבַּיִם (ט"ו, כ"ג - כ"ה)

הוא טוב". ואף הגאון רבי חיים מבריסק נהנה מהדברים.

וזהו ההסבר שנתן אותו מחבר לפסוק:

"וַיָּבֹאוּ מִרְתָּהּ" - לפעמים יש שאדם מגיע ל"מרתה", יש זמנים ומצבים שבהם מר לאדם, מכל מיני סיבות;

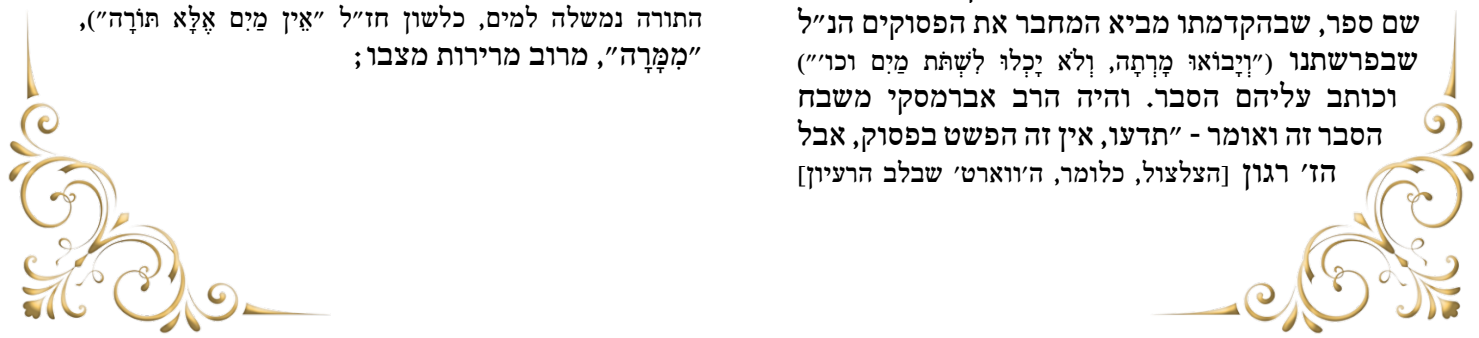
"וְלֹא יָכְלוּ לְשַׁתֵּת מַיִם מִמֶּנָּה" - אין אותו אדם יכול ללמוד תורה (כידוע, התורה נמשלה למים, כלשון חז"ל "אין מים אלא תורה"), "מִמֶּנָּה", מרוב מרירות מצבו;

[את הדברים הבאים ראיתי בספרו של הגאון הרב משה שולזינגר זצ"ל, "משמר הלוי" על התורה, שם כותב המחבר שכך היה הגאון הרב יחזקאל אברמסקי מספר ליל שבועות].

כשהיה הגאון רבי יחזקאל אברמסקי רב ברוסיה במלחמת העולם הראשונה, הוא היה נוסע מפעם לפעם אל הגאון רבי חיים מבריסק, לשהות אצלו.

באחת הנסיעות הללו היה הרב אברמסקי ברכבת, וראה שם ספר, שבהקדמתו מביא המחבר את הפסוקים הנ"ל שבפרשתנו ("וַיָּבֹאוּ מִרְתָּהּ, וְלֹא יָכְלוּ לְשַׁתֵּת מַיִם וכו'") וכותב עליהם הסבר. והיה הרב אברמסקי משבח הסבר זה ואומר - "תדעו, אין זה הפשט בפסוק, אבל הז' רגון [הצלצול, כלומר, הזווארט' שבלב הרעיון]

העלון ששון חגיגי | אין לקרוא בתפילה ובקריאת התורה

עם כל צרותיו ומועקתו, "אל המים", אל לימוד התורה; ושכך יעשה, מובטח לו שלבסוף "ימתקו המים", יהיה לו מתוק...

"פני מרים הם" - הוא מנסה ללמוד ומרגיש שלא עולה בידו, הכול מר לו, מחמת מועקתו וצרותיו.

והיה הרב אברמסקי מסיים "אבער ואלט איר וויסן אז סאיז נישט דער פשט אין פסוק נאר דער זרנגון איז גוט" - תדעו שאין זה הפשט בפסוק רק הרעיון הוא טוב...

"ויורהו ה' עץ" - הקב"ה מורה לו עצה. ומהי העצה?

"וישלף אל המים, וימתקו המים" - ישליך האדם את עצמו בכל זאת,

שירת הים עם פירוש

א. אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה. אז כשראה משה הנס, עלה בליבו לשיר ולשבח את הקב"ה.

משה אמר פסוק וענו ישראל אחריו ויאמרו לאמר לאמור לדורות. פירוש אחר, לאמור למלאכים אשירה ליהוה כי גאה גאה הוא גאני - עשה אותי גאה על הים, אף אני גאתי על הים ושרתי לבניו שירה, כלומר בשביל שגאה אותי ועשה לי ניסים על הים, גאתי אף אני ושרתי לבניו שירה על הים סוס ורכבו בים שניהם קשורים זה בזה השליכם בים:

ב. עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה על ידי תוקפו וגבורתו של הקב"ה היה לי ישועה, זה אל ואלוהו מצד שהוא אלי שהכרתי בחוש ובהכרה על ידי הניסים שעשה עמנו, על ידי כך ישכון בתוכנו בנוה קודשו עד שיראנו הנהגתו והשגחתו אלהי אבי וארממנהו מה שאין כן מצד שהוא אלוקי אבי, שהתנהג עמם בניסים נסתרים, ואין לנו ידיעה והכרה ממש ניסים אלו, בכך הוא רם מאתנו ומנהיג כמלך השוכן מרחוק:

ג. יהוה איש מלחמה יהוה שמו הקב"ה גיבור המלחמות, שכל מלחמותיו אינם בכלי מלחמה אלא בשמו. ד. מרכבת פרעה וחילו ירה בים השליכם בחוזק כיורה חץ אל תוך הים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף שאר שריו ויועציו הטביע במעמקי ים סוף:

ה. תהמת יבסימו חזרו המים וכיסו אותם אחרי שהוטבעו ירדו במצולות כמו אבן והם שקעו במצולות כאבן, רשעים כקש הולכים ומטורפים עוליך ויורדים. בינונים כאבן, והכשרים כעופרת שנחו מיד:

ו. מינה יהוה נאדרי בכח יד מינה אדיר בכוחך להציל את ישראל מינה יהוה תרעץ אויב היא גבורתך להכות את האויב: ז. וברב גאונה תהרס קמיה בגודל חוזקך אתה הורסאת הקמים נגדך - אלו הקמים על ישראל תשלח חרנה יאכלמו פקש מחמת כעסך ששלחת בהם נשרפו כקש:

ח. וברוח אפיה נערמו מים מן הרוח שיצא מאפך, נעשו המים כגלים גבוהים להגן על ישראל מצריהם נצבו כמו נד נזלים עמדו המים כמו חומה, במקום להיות מים נוזלים קפאו תהמת בלב ים הוקשו ונעשו כאבנים באמצע הים, להגן על ישראל:

ט. אמר אויב ארדה אשיג אחלק שלל אמר האויב לעצמו, נרדוף ונשיגם ונחלק שללם בין כולנו תמלאמו נפשי ובכך נמלא את רצוננו אריק חרבי תורישמו ידי אשלוף חרבי, ונשמידם בכוח ידי:

י. נשפת ברוחה בסמו ים נפחת במים ברוח חזקה ובכך כסה הים את כל מה שבתוכו צללו כעופרת במים אדירים אלו הכשרים שבהם צללו כעופרת וטבעו מיד:

יא. מי כמכה באלים יהוה מי כמוך דומה לך בכוחות העליונים מי כמכה נאדר בקדש ומי דומה לך האדיר במעון קדש נורא תהלת עשה פלא כל המהללים יראים להללך, כי מי ישמיע כל תהלתו:

יב. נטית ימינה תבלעמו ארץ כבר בהרמת יד ימינה בלעה אותם האדמה:

2

את השירה הזאת רד

או שיר משה ובני ישראל

יג.) נחית בחסדך עם זו גאלת נהגת במידת החסד לעם ישראל שגאלתם נהלת בעזה אל נוח קדשך ובכך הנהגת את ישראל אל מקום המקדש:

יד.) שמעו עמים ירגזו כששמעו האומות שאבד פרעה וחילו בים סוף התחילו מתרגזים חיל אחו ישבי פלשת פחדו יושבי פלשתים בשומעם שישראל נכנסים לארץ:

טו.) אז נבהלו אלופי אדום מחמת אנינותם שהתאוננו והצטערו על כבודם של ישראל אילי מואב יאחזמו רעד ואנשי מואב נתמלאו יראה על שציערו להם ישראל במריבת אברהם ולוט נמגו כל ישבי כנען נמס של שאר יושבי כנען:

טז.) תפל עליהם אימתה ופחד אימה על הרחוקים ופחד על הקרובים בגדל זרועך ידמו כאבו מחמת עוצם כוחך ישתתקו כאבן עד יעבר עמה יהוה עד שיעבור עמך ישראל, עם ה' עד יעבר עם זו קנית עם זה שקנית על ידי גאולתך:

יז.) תבאמו ותטעמו בהר נחלתך אחר הגאולה תביאם אל נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה אל בית המקדש של מטה המכוון כנגד כסא של מעלה מקדש אדני בוננו יריך מקדש זה נבנה ביד אחת והמקדש הבא יבנה בבידי ידים:

יח.) יהוה ימלך לעלם ועד ה' מלכותו קיימת לעולמי עולמים:
 יט.) כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים כשנכנסו פרעה ומרכבותיו אל הים וישב יהוה עליהם את מי הים על המצרים והטביעם ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים מעמקי הים הפכו ליבשה חלקה: (פ)

כ.) ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות:
 כא.) ותעז להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: (ס)

כב.) ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים:
 כג.) ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה:

כד.) וילנו העם על משה לאמר מה נשתה:
 כה.) ויצעק אל יהוה ויזרתו יהוה עז וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו:
 כו.) ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאונת למצותיו ושמתך כל חקיו כל המחלה אשר שמתך במצרים לא אשים עליך - כי אני יהוה רפאך: (ס)

כז.) ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים:

תפילה של ANKA

פרק 3

תקציר:
סנדר מציע לרבי זאבי לתרום לארגון רב להושיע
דייסות להצלחתו.

